

Sant Joan de Déu: “La majoria de vocacions venen pels mitjans de comunicació”

Dm, 3/12/2019 per Catalunya Religió

(*Laura Mor –CR/Sant Boi de Llobregat*) L’Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu inicia un camí per a la formació conjunta dels novicis de tot Europa. Els germans han inaugurat aquest dissabte un [nou noviciat europeu](#) a la ciutat de Brescia, a Itàlia. A primers de setembre ja s’hi van instal·lar els formadors i el servei s’anirà implementant a mesura que avanci el curs escolar.

“Ens vam plantejar el projecte de noviciat europeu amb la finalitat d’obrir la ment a un projecte més global”, explica en aquesta entrevista **Luis Marzo**, responsable del noviciat europeu. Els encarregats de la formació de les diferents províncies van detectar la necessitat “de conèixer altres realitats i escoltar el sentir de joves d’altres països”.

Quan un jove truca a la porta dels germans de Sant Joan de Déu per formar part de l’orde, s’inicia un procés de formació. L’etapa inicial, el postulatat, es fa a la mateixa província. El noviciat, la segona etapa de formació, s’havia fet els darrers quinze anys de forma conjunta per les tres províncies presents a Espanya, en una casa de formació a Madrid. En l’etapa de noviciat, els responsables de formació fan seguiment i ajuden la persona a discernir si la seva vocació és o no ser germà de Sant Joan de Déu.

Qui truca a la porta?

“La majoria de vocacions són gent que ens coneix pels mitjans de comunicació”, respon a la pregunta de com els coneixen els futurs novicis. “Són gent que té una sensibilitat especial, algú que diu ‘sento que he de fer alguna cosa pels altres dins de l’Església’”. Posa d’exemple un jove que els va trucar després de conèixer l’alberg de Jesús Abandonado en un programa de televisió: “M’ha cridat l’atenció perquè jo estic buscant això que he vist en aquest programa”, els va dir.

Queden lluny els processos més tradicionals, com el seu mateix itinerari: “Quan jo vaig entrar a l’orde, venia de parròquia, d’un moviment de les Filles de la Caritat, amb tot un procés que desembocava en la recerca d’una institució on donar sortida a una crida”. En una realitat eclesial molt diferent, les cerques personals van per altres camins: “Avui funciona més viure una experiència de xoc”. Una experiència que faci dir als participants: “Vull fer un canvi a la meva vida, vull dedicar la meva vida als altres”, explica el germà Luis.

Descobrir la vocació hospitalària

A diferència d’altres institucions religioses, Sant Joan de Déu no té parròquies, ni escoles, ni moviments juvenils. Però sí que tenen una missió molt clara i entenedora pel gruix de la societat: ajuden els malalts i els exclosos. En aquest sentit, Marzo recorda el cas d’una dona que, després de participar en una Pasqua Hospitalària, va decidir estudiar infermeria: “Són persones que han descobert que atendre el dolor i el patiment dona sentit a la seva vida”. Marzo subratlla que es tracta d’un procés de doble sentit: “També és un èxit descobrir des de la teva vocació cristiana que el teu carisma és estar amb els malalts, siguis religiós o laic”.

Però com s’identifica una vocació? “Ofereixo activitats durant tot l’any als joves”, explica. Es refereix a diferents experiències, com la Pasqua hospitalària o els camps de treball a l’estiu, que proposen en els seus centres. Els participants coneixen aquestes propostes per o bé internet o pel boca-orella d’algú que hi ha participat i els ho recomana. “A partir d’aquestes experiències hi ha gent que continua una relació”. I, pensant en clau de noviciat, “tot i que no són majoria, també n’hi ha que arran d’una d’aquestes experiències es plantegen la vocació”.

Formació religiosa i de servei a les persones

Quan entren al noviciat, la formació compta amb dos pilars bàsics. “La nostra és una vocació religiosa, discernim que vulguin seguir Jesucrist i entregar-los la seva vida, amb un matís molt concret: la hospitalitat”. Els germans reben formació en teologia, carisma i bíblia. I fan l’experiència fonamental de la vida en comunitat, que contempla espais de pregària diària.

Si la vida religiosa és el primer pilar, el segon és el servei en el món sanitari o social. L’experiència de seguiment de Jesús es completa, en l’àmbit hospitalari, amb el contacte directe amb els malalts, i en l’àmbit social, amb l’acompanyament al costat dels més vulnerables. “Tenim una oració que diu ‘que visquem en perfecta unitat l’amor a Déu i al pròxim”.

Tenir els peus a terra

Segons Marzo són dos àmbits que no es poden separar: “No ens podem dedicar només a mirar el cel, sinó que hem de tenir els peus a terra”. I la terra on escullen caminar és sinònim, sovint, de dolor i de patiment, per exemple, amb els malalts i les seves famílies. “En l’hospitalitat, som conscients que els germans formem part d’aquesta gran família de Sant Joan de Déu on hi ha col·laboradors, voluntaris i benefactors que aporten recursos”.

El germà Luis Marzo és infermer en una unitat de cures especials. Una feina on, assegura, “hi poses el teu matís com a infermer, però també com a religiós, com a germà”. Això passa per “acompanyar el projecte que va iniciar Sant Joan de Déu sent testimoni d’una crida”. I fa referència a la rutina d’una comunitat religiosa:

“Nosaltres vivim en comunitat, cada dia ens llevem i junts comencem el dia pregant, a continuació cadascú va a un projecte concret”. Pot ser la planta d’un hospital o els despatxos de la cúria amb qüestions d’organització, explica, “els germans no som més que els col·laboradors, sinó que al final som una part més d’aquesta família de Sant Joan de Déu”.

El repte de la diversitat

El projecte de noviciat conjunt europeu afronta el repte de la diversitat cultural i sociològica dels països d’origen. “Hi ha països on la religiositat a l’ambient encara és molt latent; i on la institució allí és més tancada, perquè la societat també ho és”. Mentre que en d’altres països guarden molt la distància, explica que quan visiten Catalunya se sorprenden de “la proximitat dels professionals amb els germans”.

“Encara que amb l’idioma no arribis a captar-ho, en el fons notes que és un germà de Sant Joan de Déu com tu: inculturat en el seu país, però amb un ADN comú”, apunta Marzo, que va ser responsable de pastoral juvenil i que ha estat també, fins ara, responsable del noviciat a Espanya.